

[Finansministeren.]

administration snart må have besked om, hvordan ejendomsskatterne skal beregnes for det kommende år.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen mente, at det havde taget sin tid i udvalget, fordi der bl. a. havde været en del tøven fra det radikale parti. Jeg synes, det ærede medlem tillægger det radikale parti lidt for stor magt i udvalgsarbejdet. Der har jo ikke på noget tidspunkt været lukket af for, at de øvrige partier i udvalget har kunnet forhandle om løsningen, og jeg synes nok, man må sige, at venstre og de konservative også har vaklet lidt i denne sag. Det begyndte med, at de fremsatte et forslag til folketingsbeslutning — som det ærede medlem selv gjorde opmærksom på — den 19. oktober sidste år, omhandlende en række af de spørgsmål, som er nævnt i disse lovforslag, og en række af de spørgsmål, som det radikale venstre fremsatte ønske om at få behandlet i det udvalg, som er nedsat; men det havde venstre og de konservative ikke lyst til. Derimod fandt man på noget helt nyt, nemlig at man ikke skulle anvende den nye ejendomsskyldvurdering, men lade den gamle have virkning et år endnu, og det ærede medlem ved godt, at det var dette standpunkt, der forsinkede forhandlingerne; det var ikke muligt i udvalget at komme længere med arbejdet, så længe man stod fast på dette standpunkt.

Jeg spurgte da, om vi ikke kunne prøve at forhandle os til rette om fradrag under den forudsætning, at man anvendte den nye vurdering — og det lykkedes i nogen grad. Som det ærede medlem gav udtryk for, nåede vi frem til visse fradragsbeløb; men så viste det sig, at venstre og de konservative alligevel til slut gik tilbage til det standpunkt, at den gamle vurdering skulle anvendes.

Jeg synes derfor, at hvis der skal tales om, hvem der har forsinket udvalgsarbejdet, kan man måske sige, at der er mange, der bærer ansvaret for forsinkelsen; men oppositionen kan ikke helt frakende sig et ansvar.

Også på et andet punkt satte man ind, idet man sagde, at hvis vi skulle anvende den nye vurdering, var man imod, at der opkrævedes 6 promille i grundskyld til staten og til den fælleskommunale udligningsfond — til trods for at man efter den sidste

vurdering gjorde det, uden at der var nogen diskussion derom.

Der er også et andet spørgsmål, man i dag har været inde på — måske ikke så meget partiet venstre, men til min store forundring det ærede medlem hr. Alfred Jensen, der gjorde meget ud af denne sag. Det drejer sig om, at staten som følge af den højere grundværdi får en merindtægt på 12-13 mill. kr. Som man vil vide, er der tale om en lille million vurderinger, og det vil altså sige, at det pr. vurdering i gennemsnit vel bliver en 15 kr. om året. Jeg er klar over, at nogle kommer af med noget mere, men så må der også være andre — og det er uhyre mange små ejendomme — som kommer af med meget mindre. Nu vil det ærede medlem hr. Alfred Jensen puste dette, at folk skal betale 5 eller 10 kr. mere om året i statsgrundskyld, op til at være en voldsom byrde, der skulle få dem til at forlade deres ejendom. Det kan jeg ikke give det ærede medlem ret i; og at vi af den grund skulle forlade princippet om, at folk skal betale den grundskyld, som én gang er fastlagt, kan jeg heller ikke gå med til.

Det er i det hele taget en misforståelse at tro, at den nye ejendomsskyldvurdering sætter skatterne til sognekommunerne og amtskommunerne i vejret. Det, der bestemmer skatteudskrivningens omfang i sognekommuner og amtskommuner, er skattebehovet i disse kommuner og ikke den højere vurdering. Den højere vurdering medfører, at promillerne bliver lavere, end de ellers ville have været, og derfor er det en urimelighed ikke at anvende den nye vurdering, som nu er gennemført.

Jeg forstår imidlertid, at det konservative parti og partiet venstre nu gerne vil forhandle om lovforslagene. Jeg forstår, at man kunne tænke sig at slutte op omkring fikseringen af bygningsskylden til staten og udligningsfonden samt til bykommunerne, og det kan kun glæde mig, at denne tankegang har vundet øget tilslutning i den tid, der er gået.

Jeg forstod på det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup), at det ærede medlem kunne tænke sig, at bygningsskylden også skulle fikseres i det, der kaldes borgmesterkommunerne, altså Københavns omegnskommuner. Jeg har selv overvejet den tanke,